

Ett litet frö: berättelsen om Wangari Matthai

om Wangari Matthai

Ett litet frö: berättelsen om

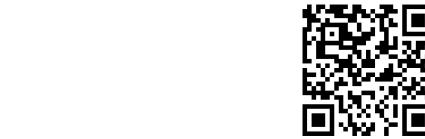
Global Storybooks
Ett litet frö: berättelsen om

globalstorybooks.net

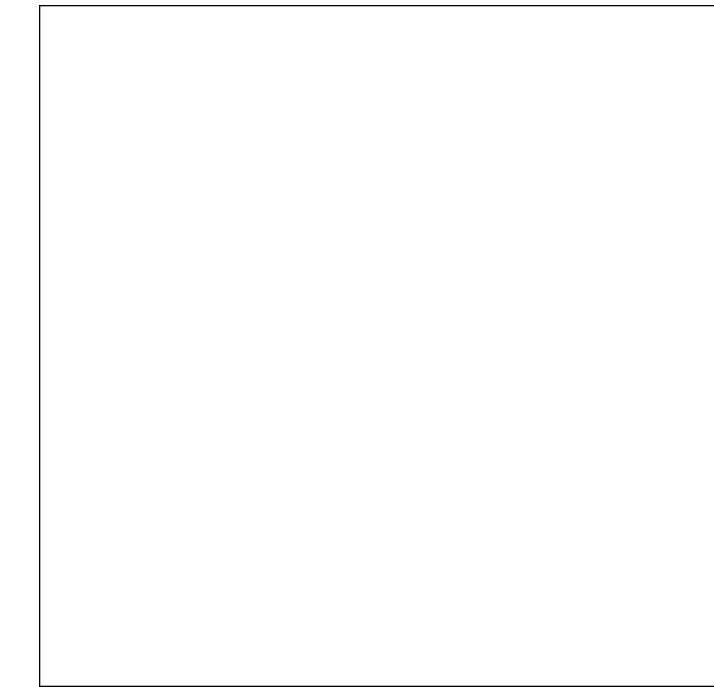
Global Storybooks

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

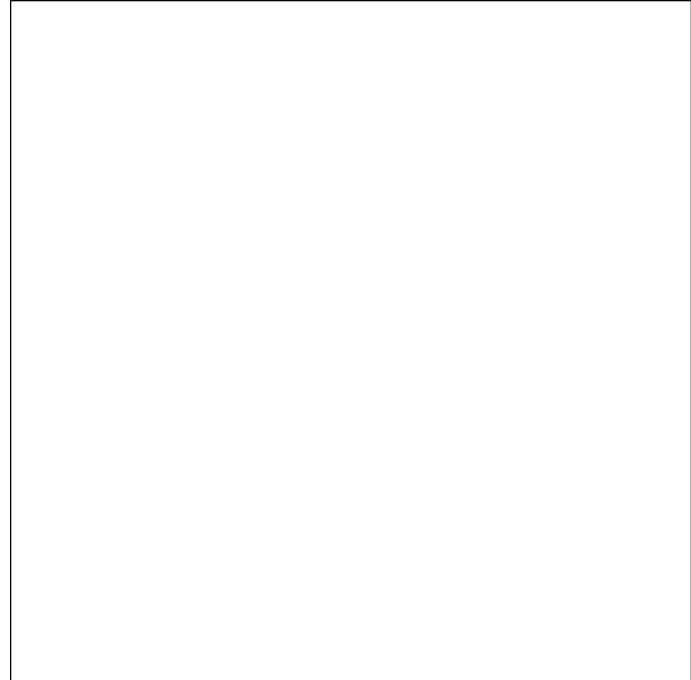
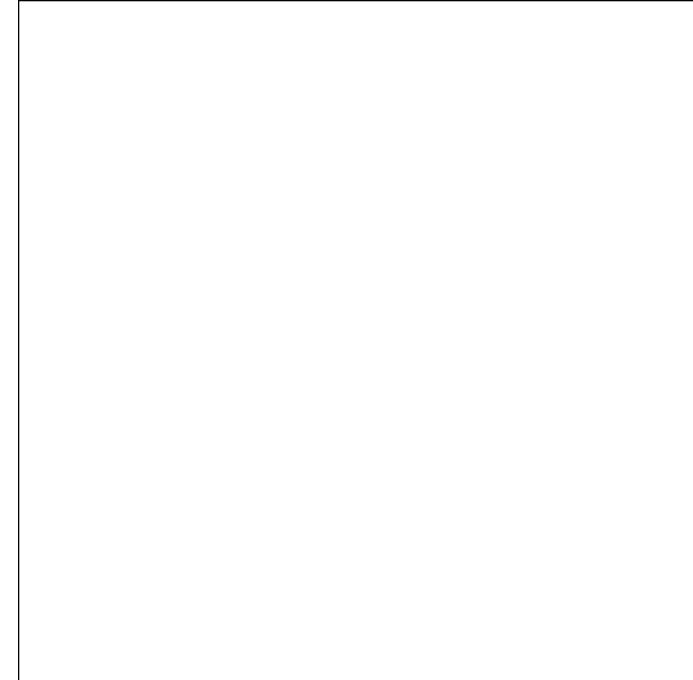
SV
Svenska
III 3
Anna Hewett
Maya Marshak
Nicola Rijssdijk

I en by vid foten av berget Mount Kenya i Östafrika arbetade en liten flicka på fälten med sin mamma. Hennes namn var Wangari.

jorden.

Wangari ålskade att vara uteomhus. I
hennes familjs trädgårdsland vände
hon jorden med sin machete. Hon
stack ned små frön i den varma
jorden.

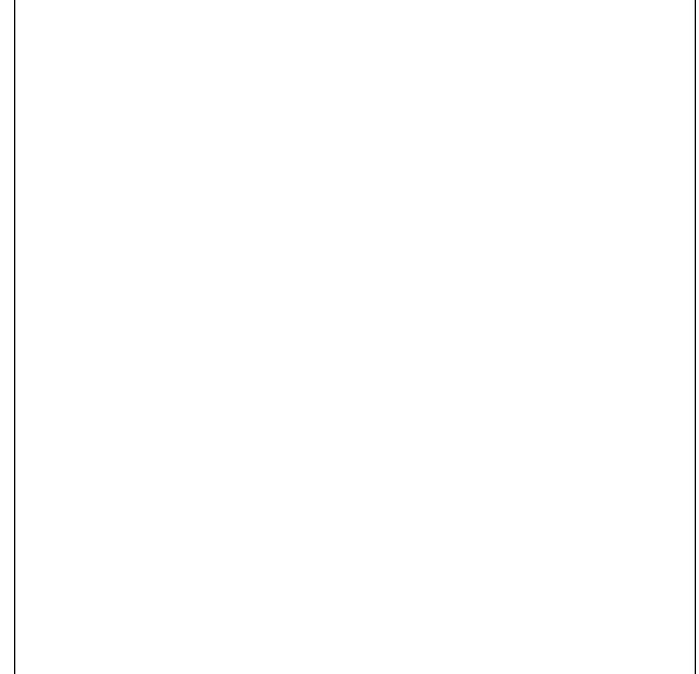
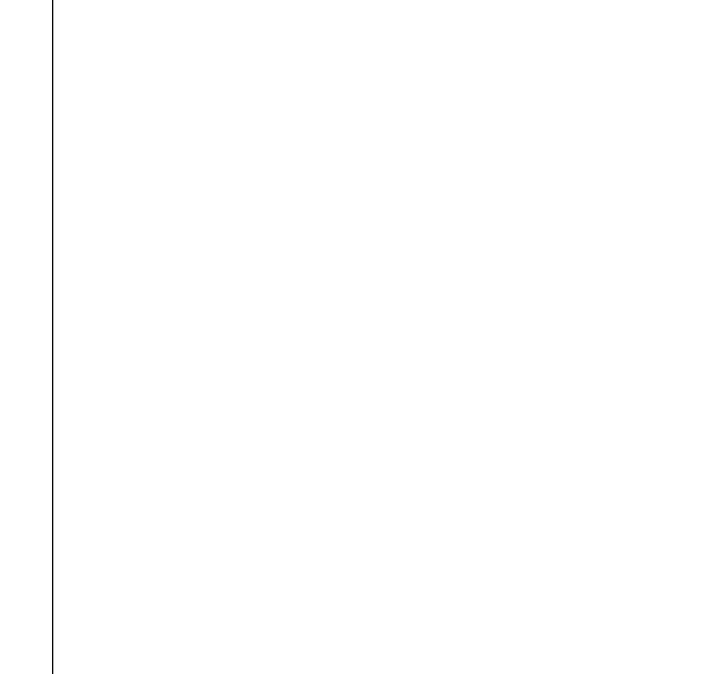

Hennes favorittid på dagen var strax efter solnedgången. När det blev för mörkt för att se växterna visste Wangari att det var dags att gå hem. Hon följde de smala stigarna genom åkrarna och passerade över floder medan hon gick.

Wangari dog 2011, men varje gång vi ser ett vackert träd kan vi minnas henne.

Wangari hade arbetat hårt. Folk
över hela världen uppmärksammade henne, och gav
henne en välgång utmärkelse. Det
heter Nobels fredspris, och hon var
den första afrikanska kvinnan att
nägonsin få det.

Men Wangari var ett intelligent barn som
längtade efter att börja skolan. Men
hennes mamma och pappa ville att
hon skulle stanna hemma och
hjälpa dem. När hon var sjuk är
gamal övertalade hennes
storbrosor deras föräldrar att låta
henne börja skolan.

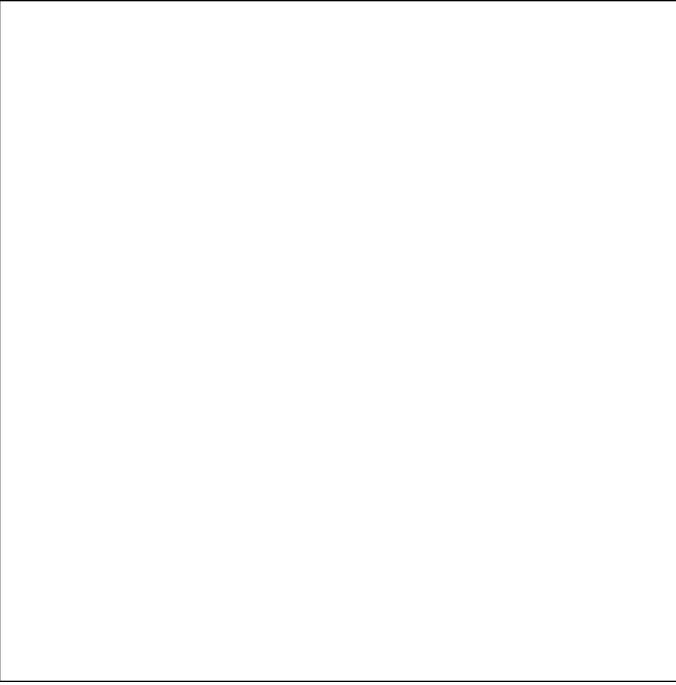

Hon gillade att lära sig saker! Wangari lärde sig mer och mer för varje bok hon läste. Hon gjorde så bra ifrån sig i skolan att hon blev inbjuden att studera i USA. Wangari blev så glad! Hon ville lära sig mer om världen!

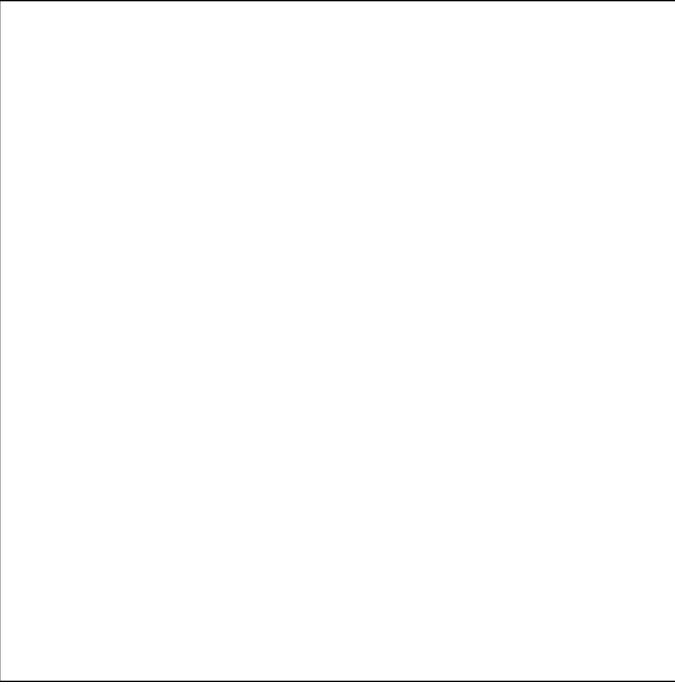
Alltmedan tiden gick växte träden och blev skogar, och floderna började att rinna till igen. Wangaris budskap började att sprida sig genom hela Afrika. Idag har miljontals träd planterats från Wangaris frön.

På det amerikanska universitetet
lärde sig Wangari mänga nya saker.
Hon studerade vaxter och hur de
växer. Och hon kom ihäg hur hon
hade växt upp själv: med lekar och
bus med sina bröder i skuggan av
träden i de vackra kenyanska
skogarna.

Wangari visste vad hon skulle göra.
Hon lärde kvinnorna att plantera
träd från frön. Kvinnorna sålde
virket och använde pengarna att
forsöja sina familjer. Kvinnorna var
lyckliga. Wangari hade hjälpt dem
att känna sig kraftfulla och starka.

Ju mer hon lärde sig, desto mer förstod hon att hon älskade folket i Kenya. Hon ville att de skulle vara glada och fria. Ju mer hon lärde sig, desto mer kom hon ihåg sitt afrikanska hem.

När hon hade avslutat sina studier, återvände hon till Kenya. Men hennes land hade förändrats. Stora åkerbruk sträckte sig över marken. Kvinnor hade ingen ved att göra brasor till sin matlagning. Folk var fattiga och barnen var hungriga.